

In naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle
Luister naar de fluisteringen van het riet,
luister hoe het weeklaagt over de scheiding.
Losgesneden van mijn bed van riet
roert mijn treurzang man en vrouw als een wijding..
Zoekend naar begrip; een luisterend hart voor mijn verlangen,
óók door de pijn van afscheid en verlatenheid gewond.
Ieder mens, door de afstand tot zijn oorsprong bevangen,
verlangt terug naar de tijd die hem daarmee verbond.
Ik zong mijn lied van verlangen en klagen,
voor alle rangen en standen, de slechten en de goeden.
Bewust of onbewust stelden zij in mijn gezelschap behagen;
allen vonden in mij terug wat zij al in zichzelf bevroedden.
Mijn geheim bevindt zich niet ver van mijn tranenklacht,
geest en lichaam kunnen zich niet voor elkaar verbergen.
Welk oog heeft het licht om dat te zien,
welk oor om dat te horen de kracht?
De geest te zien kunnen wij van niemand vergen.
Geen wind maar vuur is het geluid van het riet.
Een ieder die dat vuur niet heeft zal horen: verdwijn!
Het is het vuur van de liefde in het riet,
het is de hartstocht van de liefde in de wijn.
De rietfluit blijft trouw aan eenieder
die van zijn intiemste vriend moest scheiden.
Zijn verheven sluiers verscheuren de sluiers tot eenwording.
Wie heeft zoiets als de rietfluit gehoord?
Zowel verslavend als ontwennend,
zowel vertrouwd als hopeloos verlangend.
Het riet spreekt van de weg van bloed en traan,
vertelt van liefdeswaan als die van Madjnoen.
Wat de tong spreekt wordt slechts door het oor verstaan.
De zin van dit alles wordt slechts toevertrouwd
aan wie de zintuigen is voorbij gegaan.
Onze van melancholie vervulde dagen gaan in leegte teloor;
ons leven gaat in gemis en brandend verlangen voorbij.
Laat het verleden los. Wat stelt het voor?
Wanneer U maar blijft bestaan, want geen is zo zuiver als U!
Een vis is in het water in zijn element, maar zijn dorst wordt
nooit gelest. Wie niet vindt wat hij nodig heeft om te groeien,
vallen de dagen lang. Kunnen wij hen die onbezonnen zijn, met
rijpheid boeien? Het onuitspreekbare blijft onuitspreekbaar ben
ik bang. En met u de vrede